

Wzorzec FCI nr 93/30.03.2009

OWCZAREK PORTUGALSKI (FCI 93)
CAO DA SERRA DE AIRES

Wersja polska: grudzień 2010

KRAJ POCHODZENIA: Portugalia.

DATA PUBLIKACJI OBECNEJ WERSJI WZORCA: 04.11.2008

UŻYTKOWOŚĆ: Pies owczarki, stróżujący i gospodarski.

KLASYFIKACJA FCI: Grupa I Psy pasterskie i zaganiające.
Seksja 1 Psy pasterskie.
Bez prób pracy.

POCHODZENIE: Pies owczarski z rejonu Alentejo, wykorzystywany do pasienia i pilnowania owiec, bydła, koni, kóz i świń. Naturalny w wyglądzie, doskonale przystosowany do zmian temperatury, bardzo wytrzymały i zdolny do pokonywania znacznych odległości.

WRAŻENIE OGÓLNE: Pies średniej wielkości, o trochę wydłużonej sylwetce, wiejski w stylu, bardzo szybki i sprawny, o swobodnym, przestrzennym ruchu. Jego mała wręcz zmyślność i wyraz zyskały mu w rejonie, gdzie występuje, przydomek „psa- mały”.

WAŻNE PROPORCJE: Długość tułowia większa od wysokości w kłębie o około 10%. Głębokość klatki piersiowej wynosi mniej niż 50% wysokości w kłębie. Długość kufy stanowi 2/3 długości czaszki, a jej szerokość jest trochę mniejsza od długości.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Bardzo inteligentny i żywy, przywiązany do pasterza i stada, może być trochę nieufny wobec obcych i nadzwyczaj czujny w nocy. Dzisiaj doskonały pies do towarzysstwa i sportu, także stróżujący. Słynie ze swych zdolności utrzymywania stada w zwartej gromadzie i odnajdywania zagubionych zwierząt. Czujny, niezawodnie ostrzega przed drapieżnikami, pracuje z radością i przyjemnością.

GŁOWA: Średniej wielkości, szeroka, mocna, ani długa, ani masywna.

MÓZGOCZASZKA:

CZASZKA: Długość nieco większa od szerokości, kształt lekko wypukły, zwłaszcza w płaszczyźnie podłużnej, łuki brwiowe słabo zaznaczone, bruzda

czołowa widoczna tylko do połowy czoła. Między uszami czaszka prawie płaska, guz potyliczny widoczny. Linie profilu trochę rozbieżne.

STOP: Wyraźny.

TRZEWIOCZASZKA:

NOS: Dobrze wykształcony, lekko wygarbiony, o dużych nozdrzach, cylindryczny, tylko bardzo lekko zwężający się ku końcowi. Pożądany czarny, u psów czekoladowych i płowych może być czekoladowy, w każdym razie musi być ciemniejszy od barwy sierści.

KUFA: Niemal nie zwężająca się, profil prosty lub nieznacznie wypukły. Krótka, mierzy mniej więcej dwie trzecie długości mózgowca, szerokości proporcjonalnej do długości.

WARGI: Suche, nie obwisłe, cienkie lecz mocne, niemal proste.

UZĘBIENIE: Normalnie rozwinięte, zęby białe i mocne, uzębienie pełne (42 zęby) zgryz nożycowy, dopuszczalny cęgowy.

OCZY: Wyraz inteligentny, żywy i łagodny. Oczy osadzone w poziomej linii, możliwie ciemne, średniej wielkości, raczej okrągłe. Powieki czarne lub przynajmniej ciemniejsze od barwy sierści, odpowiadające barwie nosa.

USZY: Wysoko osadzone, wiszące, bez fałd, trójkątne, cienkie i delikatne, długości około 10 cm..

SZYJA: Harmonijnie łączy głowę z tułowiem, lekko wzniesiona, średniej długości i odpowiedniej grubości, umięśniona, bez podgardla.

TUŁÓW:

LINIA GÓRNA: Prosta lub nieznacznie opadająca.

KŁĄB: Wyraźny.

GRZBIET: Prosty lub nieznacznie opadający, długi, dobrze umięśniony.

ŁĘDŹWIE: Krótkie, lekko wysklepione, dobrze umięśnione i związane, szerokie, dobrze umięśnione.

ZAD: Średnio długi i szeroki, lekko opadający, dobrze umięśniony.

PRZEDPIERSIE: Wyraźne, rozbudowane w przód i na boki.

KLATKA PIERSIOWA: Dobrze rozwinięta, średnio głęboka i szeroka, owalna, o trochę wysklepionych żebrach; przedpiersie wyraźne, rozbudowane w przód i na boki.

LINIA DOLNA I BRZUCH: Tylko lekko podciągnięta.

OGON: Wysoko osadzony, zwężający się i ostro zakończony, sięga stawu skokowego, w spoczynku opuszczony między nogami, na końcu mniej lub bardziej zagięty. W ruchu stanowi przedłużenie linii grzbietu lub jest szablasto wzniesiony, ale nigdy zakręcony nad grzbietem.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE: Mocne, oglądane z przodu i z boku pionowe, równoległe i szeroko wobec siebie ustawione. Odległość od łokcia do podłoża nieco większa, niż do kłębu.

ŁOPATKA: Średniej długości, ustawiona pod kątem 45° do poziomu, dobrze umięśniona, z ramieniem tworzy kąt prosty.

RAMIĘ: Mocne, średnio długie, dobrze umięśnione.

ŁOKCIE: Przylegające i równoległe do tułowia, tworzą z ramionami kąt 135°

PRZEDRAMIĘ: Pionowe, długie, średniej grubości i dobrze umięśnione.

NADGARSTEK: Suchy i nie wyróżniający się z kończyny.

ŚRÓDREČZE: Średniej długości, równomiernie grube, mało nachylone, ale nie całkiem pionowe.

ŁAPA: Okrągła, nie płaska, palce długie i zwarte, dobrze wysklepione, pazury długie, czarne lub ciemniejsze od barwy sierści, opuszki grube i mocne.

KOŃCZYNY TYLNE: Mocne, oglądane z tyłu pionowe i równoległe wobec siebie ustawione, dają wrażenie siły i sprawności.

UDO: Średniej długości i szerokości, dobrze umięśnione, kąt w stawie biodrowym około 105°

STAW KOLANOWY: Nie odstawiony na zewnątrz ani do wewnątrz, kąt w stawie kolanowym około 130°

PODUDZIE: Trochę odstawione, długie, dobrze umięśnione.

STAW SKOKOWY: Umiejscowiony nisko, niż wysoko, normalnej szerokości, mocny i suchy, kąt wyraźnie około 120° .

ŚRÓDSTOPIE: Równej grubości, mocne, średniej długości, prawie pionowo ustawione. Dopuszczalne pojedyncze lub podwójne wilcze pazury.

ŁAPA: Okrągła, nie płaska, palce długie i zwarte, dobrze wysklepione, pazury długie, czarne lub ciemniejsze od barwy sierści, opuszki grube i mocne.

RUCH: Pies zwykle porusza się lekkim, wyciągniętym, energicznym klusem, przechodząc w galop, gdy wymaga tego praca.

SKÓRA: Wewnętrzne i zewnętrzne błony śluzowe pożądane pigmentowane. Skóra gruba, elastyczna, nie bardzo przylegająca.

SZATA:

SIERŚĆ: Długa, prosta lub lekko falista, trochę szorstka, pożądana kozia, tworzy długą brodę, wąsy i brwi, które nie powinny zakrywać oczu. Gęsta, jednakowa na całym ciele, także między palcami. Bez podszerstka i nie wełnista, bardzo długa na głowie.

MAŚĆ: Żółta, kasztanowa, płowa, szara i wilczasta w różnych odcieniach, czarna z mniej lub bardziej wyraźnym podpalaniem. Dopuszczalna mała biała plamka na piersiach, ale nie łaty.

WIELKOŚĆ I WAGA:

WYSOKOŚĆ W KŁĘBIE: Pies 45 do 55 cm
Suka 42 do 52 cm
WAGA: Pies i suka: 17 – 27 kg.

WADY: Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i dobrostan psa.

WADY DUŻE:

- Zachowanie nerwowe, nie zrównoważone.
- Źle ustawione zęby, brak dwóch przedtrzonowców (z wyjątkiem P1).
- Stop niewyraźny.
- Nos spiczasty.
- Wargi długie i obwisłe.
- Słabo zaznaczony stop.
- Oczy małe, jasne, nie okrągłe i skośne.
- Uszy pofałdowane.
- Grzbiet zapadnięty lub zbyt mocno opadający, linia dolna silnie podkasana.
- Zad poziomy lub mocno ścięty.
- Linia dolna zbyt podkasana.
- Strome kończyny, iksowata postawa tyłu.
- Ogon nisko osadzony, krótki albo w spoczynku zakręcony nad grzbietem.
- Białe pazury, niewyraźne podpalanie.
- Włos nie dość szorstki i zbyt krótki.
- Ruch nie dość wydajny, luźne łokcie, zbyt wąski tył.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość.
- Limfatyczna lub lekka budowa, wyraźne odchylenie od prawidłowych proporcji.
- Głowa wąska i długa.
- Wklęsły profil.
- Zły zgryz, brak więcej niż dwóch przedtrzonowców (z wyjątkiem P1)
- Czaszka płaska, okrągła lub wąska.
- Nisko osadzone uszy.
- Całkowity brak pigmentu na nosie, wargach i powiekach.
- Ogon obcięty lub szczątkowy z natury.
- Sierść krótka, lokowata, z podszerstkiem
- Białe łapy, łaciatosc, brak podpalania u dorosłych psów maści szarej, czarnej lub czekoladowej.
- Ruch ciężki, toczący, wyraźne wady akcji kończyn przednich, ruch niepewny

Każdy pies, wykazujący wyraźne deformacje budowy lub zaburzenia charakteru, powinien być zdyskwalifikowany.

N.B. Samce mieć muszą dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.